

REZUMAT – EXTRAS

CĂTRE O MAI BUNĂ ÎNȚELEGERE A CHELTUIELILOR PUBLICE LEGATE DE CONSUMUL DE DROGURI ÎN EUROPA

Introducere

O voință politică puternică pentru abordarea problemei drogurilor în Europa se reflectă nu numai în elaborarea politicilor corespunzătoare, ci și în quantumul fondurilor publice alocate pentru punerea în aplicare a acestor politici. Unul dintre obiectivele Planului de acțiune al UE în domeniul drogurilor (2005-2008) este de a realiza estimări ale cheltuielilor publice legate de problema drogurilor. Aceasta este o provocare, datorită varietății structurilor politice și sistemelor contabile publice prezente în Europa. Prin testarea unei metodologii comune care combină datele și estimările disponibile și prin aplicarea sistemelor de clasificare acceptate, prezentul extras reunește cifrele curente privind cheltuielile publice furnizate de punctele focale naționale Reitox și de alți parteneri ai OEDT. În timp, punerea în aplicare și perfecționarea acestei metodologii ar trebui să conducă la cifre mai solide și la o comparabilitate îmbunătățită a rezultatelor din diverse țări, ceea ce va determina la rândul său conturarea unei imagini mai clare cu privire la cât alocă guvernele europene pentru această temă importantă.

Definirea cheltuielilor publice

- Termenul „cheltuială publică” se referă la valoarea produselor și serviciilor achiziționate/utilizate de autoritățile unui stat în vederea executării fiecăreia dintre funcțiile lor specifice. Cuantificarea cheltuielilor din domeniul reducerii cererii și ofertei de droguri ale unui guvern reprezintă un prim pas în formularea unei evaluări economice a intervențiilor specifice. Această evaluare va oferi informații care pot fi utilizate pentru a se stabili dacă sunt atinse sau nu rezultatele urmărite.
- Pentru a stabili primele estimări ale cheltuielilor publice europene din domeniul reducerii cererii și ofertei de droguri, prezentul extras utilizează două componente: cheltuieli „directe” și cheltuieli „indirecte”, pentru a acoperi atât cifrele din bugetele oficiale ale guvernelor privind cheltuielile planificate, cât și o estimare a celorlalte cheltuieli care nu pot fi identificate cu ușurință ca fiind alocate în mod special problemei drogurilor, acestea fiind deseori incluse în programe sau acțiuni mai largi (de exemplu, acțiuni de rutină ale poliției).

Metodologia de raportare

- Ca parte a exercițiului național de raportare pentru anul 2007, cheltuielile directe în domeniul reducerii cererii și ofertei de droguri pentru fiecare țară au fost identificate de către rețeaua OEDT de puncte naționale focale (PNF) înființate în cele 27 de state membre ale UE, în Norvegia și în țările candidate la UE. Li s-a solicitat PNF să enumere toate fondurile bugetare specifice, după analizarea bugetelor autorităților centrale, regionale și locale sau a rapoartelor de sfârșit de an pentru exercițiul financiar 2005.
- Pentru asigurarea consecvenței în compararea cheltuielilor bugetare în timp și între țări, cheltuielile directe au fost clasificate prin intermediul a două sisteme: Clasificarea internațională a funcțiilor administrației publice (COFOG) și Divizia de programe antidrog a Reuters. COFOG este o clasificare detaliată a funcțiilor sau obiectivelor socioeconomice pe care unitățile administrației publice urmăresc să le atingă printr-o serie de cheltuieli. Divizia de programe antidrog a Reuters ia în considerare efectele probabile ale programelor de politici în domeniul drogurilor (respectiv, prevenire, tratament, aplicarea legii sau reducerea riscurilor).
- Din păcate, nu toate cheltuielile din domeniul reducerii cererii și ofertei de droguri sunt identificate ca atare în bugetele naționale sau în rapoartele de sfârșit de an. Pentru a depăși această problemă, au fost utilizate metode specifice de modelare în vederea estimării sumei incluse în alte programe sau intervenții. Aceste cheltuieli indirecte specifice au fost obținute prin utilizarea unui model descendent al costurilor, pentru a estima proporția cheltuielilor care pot fi atribuite consumului de droguri. Acolo unde este posibil, PNF au explorat și sugerat definiții fezabile ale „proporțiilor care pot fi atribuite”, adecvate pentru estimarea cheltuielilor indirecte în

cadrul a două funcții COFOG: ordine și siguranță publică (respectiv, servicii de poliție, instanțe și penitenciare) și sănătate (respectiv, produse medicale, servicii de tratament în ambulatoriu, spitalicești și de sănătate publică).

Primele rezultate

- 23 de țări din 30 (77%) au luat în considerare cheltuielile directe la calcularea estimărilor totale privind cheltuielile publice din domeniul reducerii cererii și ofertei de droguri, 21 dintre acestea oferind detalii asupra acestor cheltuieli, iar două furnizând informațiile în formă agregată. 10 țări (33%) au alocat coduri COFOG cheltuielilor directe detaliate, iar opt (27%) au utilizat clasificarea Reuters.
- Cu privire la cheltuielile indirecte, 9 țări (30%) au raportat estimări privind ordinea și siguranța publică, iar șase (20%) privind funcțiile de sănătate ale administrației publice.
- Procentajul cheltuielilor totale explicit din domeniul reducerii cererii și ofertei de droguri a variat, în funcție de țară, de la 1% la 47%. Penitenciarele (31%) și serviciile de poliție (16%) au acoperit majoritatea cheltuielilor directe privind ordinea și siguranța publică, în timp ce instanțele au reprezentat doar 0,06%. Pentru sănătate, cheltuielile directe s-au referit la serviciile de tratament în ambulatoriu (68%) și spitalicești (16%), fiind urmate de produsele medicale (7%) și de serviciile din domeniul sănătății publice (7%).
- Estimările privind cheltuielile indirecte obținute sugerează un echilibru diferit în alocarea banilor între sănătate și ordine și siguranță publică. Totalul general estimat pentru sănătate (828 milioane EUR) contrastează puternic cu suma estimată de aceleași țări pentru ordine și siguranță publică (6,07 miliarde EUR). În timp ce cheltuielile indirecte din domeniul reducerii ofertei de droguri ale serviciilor de poliție, instanțelor și penitenciarelor reprezentau, în funcție de țară, între 2% și 11% din cheltuielile publice generale totale pentru ordine și siguranță publică, aceleași procentaje variau numai între 0,15% și 1,25% în cazul cheltuielilor indirecte pentru aceleași funcții. Intervalele procentajelor pentru cheltuielile generale totale pentru sănătate au fost comparabile în mai mare măsură (0,03%–0,51% din cheltuielile indirecte față de 0,02%–0,08% din cele directe). Aceasta înseamnă că, în ciuda faptului că funcțiile de ordine și siguranță publică ating niveluri mai ridicate de cheltuieli decât funcțiile de sănătate, cheltuielile pentru sănătate apar mai frecvent în documentele contabile.
- În general, țările au un volum considerabil de informații de bună calitate privind cheltuielile publice din domeniul reducerii cererii și ofertei de droguri: pentru anul 2005 au fost identificate, în 11 țări, cheltuieli publice specifice totalizând 15,4 miliarde EUR, ceea ce reprezintă între 0,05% și 0,48% din PIB-ul acestora. Extrapolând aceste cifre la restul țărilor din studiu, totalul cheltuielilor publice din domeniul reducerii cererii și ofertei de droguri din Europa pentru acest an a fost estimat la circa 34 miliarde EUR, echivalent cu 0,3% din PIB-ul tuturor țărilor. Aceasta înseamnă că, în medie, pentru fiecare milion de euro din PIB-ul unei țări europene în anul 2005, 3 000 EUR reprezentau cheltuieli publice în domeniul reducerii cererii și ofertei de droguri. Aceasta reprezintă o cheltuială medie anuală de 60 EUR/cetățean european.

Concluzii

- Cifrele prezentate în actualul extras sunt orientative, iar comparațiile transnaționale ar trebui evitate în acest moment. Liniile bugetare în domeniul reducerii cererii și ofertei de droguri sunt încă prea generice, prea agregate, prea cuprinzătoare sau pur și simplu neidentificabile. Metodele de estimare utilizate în raport sunt încă eterogene și trebuie perfecționate (1).
- De asemenea, plățile identificate în raport se referă în principal la cheltuielile publice efectuate la nivelul administrației centrale. Includerea în viitor a cheltuielilor administrațiilor subnaționale va conduce cu siguranță la creșterea sumelor alocate cheltuielilor publice estimate.
- Prezentul extras evidențiază necesitatea îmbunătățirii și perfecționării în continuare a datelor disponibile cu privire la cheltuielile publice. Metodologia dublă propusă și utilizată în prezentul extras pentru realizarea estimărilor cheltuielilor publice, deși este preliminară, s-a dovedit a fi fezabilă și solidă din punct de vedere științific.

(1) A se vedea <http://www.emcdda.europa.eu/publications/selected-issues/public-expenditure> pentru o prezentare a strategiilor de estimare utilizate de țările selectate.

În fiecare an sunt prezentate sub formă de extrase trei analize aprofundate ale unor subiecte specifice. Aceste extrase se bazează pe informații transmise OEDT de către statele membre ale UE, de țările candidate și de Norvegia (care participă la activitățile OEDT din 2001), ca parte a procesului național de raportare.

Toate extrasele (în engleză) și rezumatele (în 23 de limbi) sunt disponibile pe site-ul web al OEDT: <http://www.emcdda.europa.eu/publications/selected-issues>